

ПРЕДЛОЗИ АМАНДМАНА ТС

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА

ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ КОРУПЦИЈЕ

од 21.8.2026.

Амандман

Члан 2 предлога Закона, којим се врше допуне одредаба члана 15. Закона о спречавању корупције („Службени гласник РС”, бр. 35/19, 88/19, 11/21 – аутентично тумачење, 94/21 и 14/22),

Брише се.

Образложење

Ова допуна Закона није образложена, а потреба за допуном није јасна. У члану 17. Закона је прописано да директор Агенције има заменика. Заменику престаје мандат, између осталог, и избором новог директора Агенције (члан 18, ст. 2). У члану 18. ст. 1. је прописано да у случају да је директору престала јавна функција, заменик директора Агенције постаје вршилац функције директора Агенције, а ако Агенција нема заменика директора, надлежни одбор Народне скупштине именује вршиоца функције директора Агенције између помоћника директора. Из наведеног се види да не постоји стварна потреба да се мандат директора фактички продужава, јер постојеће законске одредбе обезбеђују руковођење Агенцијом на други начин, чак и у случају да Народна скупштина не изврши благовремено избор новог директора. При том, норма може подстаћи директора на то да не спроведе поступак за избор свог заменика, јер на тај начин му се може продужити мандат још годину дана.

2

Амандман

У члану 3 предлога Закона, којим се врши измена одредаба члана 18. ст. 1. Закона о спречавању корупције („Службени гласник РС”, бр. 35/19, 88/19, 11/21 – аутентично тумачење, 94/21 и 14/22),

Брише се.

Образложење

Ова допуна Закона није образложена, а потреба за допуном није јасна. У члану 18. ст. 1. Закона је прописано да у случају да је директору престала јавна функција, заменик директора Агенције постаје вршилац функције директора Агенције. Тек ако Агенција нема заменика директора, надлежни одбор Народне скупштине именује вршиоца функције директора Агенције између помоћника директора.

Кроз предложену измену се игнорише постојање заменика директора и супротно логици и Законом прописаним надлежностима заменика директора, скупштински одбор именује заменика међу помоћницима директора.

Амандман

У члану 4 предлога Закона, којим се врше допуне одредаба члана 35 Закона о спречавању корупције („Службени гласник РС”, бр. 35/19, 88/19, 11/21 – аутентично тумачење, 94/21 и 14/22), нови ставови 4. и 5. мењају се и гласе:

„Орган државне управе дужан је да достави Агенцији образложено изјашњење о мишљењу из става 3. овог члана у року од 15 дана, а у сваком случају пре него што Влада утврди предлог закона.“

„Иницијативе Агенције за доношење прописа, мишљења Агенције на нацрте закона, обавештења органа државне управе о прихватању, односно о разлозима на неприхватање иницијативе Агенције за доношење прописа, као и образложено изјашњење органа државне управе о мишљењу Агенције на нацрте закона објављују се у року од два дана од дана достављања на интернет страници Агенције, интернет страници органа државне управе, порталу е-консултације када је о нацрту организована јавна расправа.“

Образложење

Промене у члану 35. су корисне, али недовољне. Чак и у овом ограниченом обиму, норма није праћена санкцијом за руководиоца органа који пропусти обавезу да достави Агенцији обавештење, односно изјашњење. Због тога је неопходно, у случају прихватања ових измена и допуна, последично допунити и казнене одредбе закона којима ће бити прописана санкција за одговорно лице у органу јавне власти који не испуни своје обавезе прописане овим чланом.

Законске интервенције су потребне у неколико праваца:

- 1) да се пропише рок за достављање нацрта закона Агенцији, када постоји обавеза. У пракси су поједини органи (нпр. Министарство правде) тумачили да је обавеза испуњена иако је нацрт закона достављен Агенцији тек на самом крају јавне расправе о нацрту закона.
- 2) да се пропише дужност Агенције да и сама прати да ли је орган управе доставио нацрт закона који је имао обавезу да достави и да изради мишљење и у случајевима када је нацрт иначе био доступан (нпр. изнет је на јавну расправу):
- 3) да се пропише обавеза достављања Агенцији ради давања мишљења и предлога закона, уколико је он промењен у односу на разматрани нацрт, као и обавеза Агенције да достави мишљење Народној скупштини ради отклањања коруптивних ризика.
- 4) да се унапреде правила о обавештавању јавности о поступању државних органа (нпр. да поступање органа у вези са ризицима од корупције буде саставни део образложења предлога закона).

5) поред свега наведеног, требало би размотрити могућност да се пропише обавеза достављања и других аката осим нацрта закона Агенцији ради давања мишљења. То могу бити предлози подзаконских аката из наведених области, али и предлози закона који нису прошли кроз законодавни процес у извршној власти, већ су их, на пример, поднели народни посланици или неки други овлашћени орган.

6) потребно је прописати санкцију за одговорно лице у органу државне управе које пропусти да достави нацрт закона на мишљење Агенцији, као ни за друга лица која прекрше неко од правила из овог члана.

7) У прелазним одредбама измена закона је потребно предвидети допуне пословника Владе и Народне скупштине, како би се обезбедило поштовање правила из овог члана Закона.

На основу јавно доступних података није могуће закључити да ли органи јавне власти као овлашћени предлагачи достављају Влади, као прилог уз Нацрт, и мишљење Агенције, будући да оно није изричито прописано Пословником о раду Владе. То је разлог за интервенције које би требало учинити у овом акту.

Пошто је предложена измена само неких одредаба у овом члану, кроз амандмане није могуће отклонити све недостатке постојеће одредбе.

Зато се предлажу допуне у новим ставовима 4. и 5. које би решиле део проблема. У ставу 4. је прописан рок министарствима да доставе Агенцији образложено изјашњење о мишљењу поводом ризика од корупције у нацрту закона. У одсуству прописаног рока, министарство би своје изјашњење могло доставити када већ буде утврђен предлог закона на седници Владе, услед чега би изостала могућност да Агенција или јавност укаже Влади на недостатке. Предложено је да рок буде 15 дана, јер је исти рок прописан и за израду извештаја о јавној расправи о нацрту закона, па би министарство до тада требало да размотри све приспеле коментаре на Нацрт.

У ставу 5. се предлаже прописивање рока за објављивање докумената на интернет страници Агенције, прописивање обавезе да се документи објаве и на интернет страницама органа државне управе, као и на порталу е-консултације, ако је о нацрту закона организована јавна расправа.

Амандман

Члан 7 предлога Закона, којим се мењају одредабе члана 50 Закона о спречавању корупције („Службени гласник РС”, бр. 35/19, 88/19, 11/21 – аутентично тумачење, 94/21 и 14/22), мења се и гласи:

„Члан 50.

Јавни функционер може да врши функцију у политичкој странци, односно политичком субјекту, да буде кандидат или заступник политичког субјекта и да учествује у њиховим активностима, ако то не угрожава вршење јавне функције и ако то није законом забрањено.

Сматра се да јавни функционер саговорницима и јавности износи став органа у којем врши јавну функцију, изузев када недвосмислено предочи саговорницима и јавности да износи став политичког субјекта, другог субјекта са којим је повезан или лични став.

Јавни функционер је дужан да означи налог који користи у својству јавног функционера на друштвеним мрежама и на том налогу не сме да поставља објаве које се односе на активности политичке странке, односно политичког субјекта. Јавни функционер не сме да поставља објаве које се односе на вршење његове јавне функције на налог на друштвеној мрежи који није означен као налог који користи у својству јавног функционера. Јавни функционер је одговоран за садржину објава на налогу који користи у својству јавног функционера.

Јавни функционер не може да користи јавне ресурсе за промоцију политичких субјеката и за наношење штете политичком субјекту, под чиме се посебно подразумева коришћење јавних ресурса у сврху представљања учесника у изборима и њихових изборних програма, позивања бирача да за њих гласају или да за њих не гласају на изборима, односно да бојкотују изборе, као и коришћење јавних ресурса за друге видове политичких активности. Изузетно од става 4. овог члана, јавни функционер може да користи јавне ресурсе, у мери у којој је то неопходно ради заштите личне безбедности, уколико је таква употреба јавних ресурса уређена прописима из те области или одлуком служби које се старају о безбедности јавних функционера.

Јавни функционер не може да користи јавне скупове на којима учествује и сусрете које има у својству јавног функционера, за промоцију политичких странака, односно политичких субјеката и за наношење штете политичком субјекту, под чиме се посебно подразумева коришћење тих јавних скупова и сусрета за јавно представљање учесника у изборима и њихових изборних програма, позивање бирача да за њих гласају или да за њих не гласају на одређеним изборима, односно да бојкотују изборе.

Јавни функционер не може у том својству да учествује у активностима политичког субјекта. У току изборне кампање, јавни функционер не може да у том својству организује промотивне активности органа јавне власти, да их спроводи нити да учествује у промотивним активностима које организују друга лица, изузев:

- 1) када је прописана обавеза да се промотивна активност изврши у одређено време и на одређени начин, и када је једино јавни функционер овлашћен да ту обавезу испуни;
- 2) када је реч о јавним манифестацијама које се по устаљеној пракси спровode у

одређено време и уз учешће носиоца одређене јавне функције;

3) када је учешће јавног функционера неопходно због одржавања међународних односа.

Промотивна активност из става 7. овог члана јесте активност јавног функционера, органа јавне власти или другог лица, која има за циљ или која може имати за последицу објављивање речи, лика или гласа јавног функционера у медијима и на друштвеним мрежама.

Након расписивања избора, орган јавне власти који планира да промотивну активност из става 7. овог члана спроведе у периоду након истека рока за кандидовање, а пре краја изборне кампање, дужан је да у року од седам дана од дана расписивања избора, Агенцији достави обавештење о планираној промотивној активности, са пратећом документацијом.

Изузетно од става 9. овог члана, орган јавне власти који планира промотивну активност која је неопходна због одржавања међународних односа, обавештење Агенцији о њеном спровођењу може да достави и након истека рока из става 9. овог члана, ако је потреба за њеним организовањем наступила након расписивања избора.

Агенција на својој интернет страници објављује списак промотивних активности о којима је добила уредна обавештења органа јавне власти са пратећом документацијом. Орган јавне власти не може да одржава промотивну активност која се не налази на списку промотивних активности које је објавила Агенција на својој интернет страници.

У току изборне кампање, јавни функционер не може током радног времена органа јавне власти у којем обавља јавну функцију да учествује у активностима политичке странке, односно политичког субјекта, нити може сам да спроводи страначку активност или другу политичку активност у смислу закона којим се уређује финансирање политичких активности.

Јавни функционер не сме да издаје саопштења у вези са вршењем јавне функције која имају за циљ или за последицу промовисање политичке странке, политичког субјекта или кандидата.

Одредбе ст. 12. и 13. овог члана не односе се на народне посланике, посланике у скупштини аутономне покрајине и одборнике у скупштини јединице локалне самоуправе.

Приликом учешћа у активностима политичке странке, односно политичког субјекта, јавни функционер не сме да се најави, односно да буде најављен као јавни функционер. Уколико политичка странка, односно политички субјект најави учешће јавног функционера у том својству, јавни функционер је дужан да без одлагања исправи погрешну најаву.

Орган јавне власти у којем јавни функционер врши јавну функцију, дужан је да најкасније првог следећег радног дана затражи објављивање исправке у медију који је представио да је јавни функционер учествовао у политичким активностима политичког субјекта у том својству, и да ту исправку истовремено објави на веб-сајту органа власти.

Уколико медиј који преноси активности политичке странке, односно политичког субјекта, јавног функционера најави супротно ставу 15. овог члана, дужан је да без одлагања објави исправку на исти начин на који је објављена и погрешна најаву јавног функционера.

У току изборне кампање, у поступку из члана 78. ст. 1. и 2. овог закона, у коме одлучује да ли постоји повреда овог члана, Агенција одлучује у року од пет дана од дана покретања поступка по службеној дужности, односно од дана пријема пријаве правног или физичког лица.”.

Образложење:

Уместо да унапреди стање и омогући остваривање препорука ОДИХР, поједине измене и

допуне у овом члану Закона ће имати чак и штетне последице.

У првом ставу норма је делимично нелогична и недоследна. На пример, коалиције и групе грађана немају своје „функционере“. Поред тога, изричито су поменуте и неке ситуације које до сада нису биле уређене – када функционер није члан странке, али је кандидат политичког субјекта на изборима („нестраначки кандидат“, „кандидат групе грађана“), односно када је заступник политичког субјекта (а није ни члан, ни кандидат).

Норма става 2. представља потенцијално корисну новину јер олакшава примену Закона и утврђивање да је јавни функционер прекршио неко од других правила из овог члана. Ипак, могу се јавити и дилеме у пракси. Особа која је јавни функционер у неким ситуацијама и о неким питањима може износити личне ставове или ставове неке друге групе, а не само ставове органа власти или политичког субјекта. Због тога она није универзално применљива. Једно од могућих решења би било да се норма прошири „... да износи став политичког субјекта, другог субјекта са којим је повезан или лични став.“

При том, треба имати на уму да не би било примерено да јавни функционер уопште износи било какве „личне ставове“ или „ставове политичког субјекта“ приликом сусрета или јавних наступа на којима се налази у својству јавног функционера, односно да би такве појаве и на основу постојећих норми требало сматрати злоупотребом.

Такође, предложена норма неће бити у потпуности примењива ако је јавни функционер повезан са више политичких субјеката, а није уопште примењива у случајевима када није повезан ни са једним.

Да би се норма формулисала на адекватан начин потребно је сагледати које су то ситуације у којима би она могла бити примењена и које су појаве које би требало спречити. Прва таква ситуације је да јавни функционер, који наступа у том својству (на јавном догађају, у службеној посети, на конференцији за штампу, у интервјуу медијима), саопштава ставове политичког субјекта, неког другог субјекта или личне. То би требало да буде у потпуности забрањено, а саопштавање ставова политичког субјекта третирано као злоупотреба јавне функције. Друга ситуације је када је ситуација недефинисана или нејасна – нпр. особа која је јавни функционер даје интервју, за који је најављена као „председник општине и председник локалног одбора странке“, па је потребно увести правило попут оног које је формулисано у овој норми. Трећа ситуација је када јавни функционер говори на догађају који је страначке природе (посета штандовима, конференција за штампу и слично). У таквим ситуацијама, требало би да постоји забрана да таква особа говори у својству јавног функционера, што би требало да буде прописано посебном одредбом.

Став 3. доноси веома корисну допуну. Ипак потребно је прецизирати да је јавни функционер одговоран за садржину налога који користи у својству јавног функционера, како би се избегле ситуације у којима би се та одговорност преносила на друго лице (нпр. запослени у кабинету, особа за односе са јавношћу).

Став 4. је преформулисан тако да обухвати могуће случајеве злоупотреба који су тренутно изостављени.

Док се у постојећој одредби Закона говори о забрани коришћења јавне функције и јавних ресурса за промоцију политичке странке и политичког субјекта, овде се норма с једне стране поједностављује (укључивање политичких странака под шири појам политичког субјекта), а с друге стране се прецизира и шири. Наиме, забрањено је користити јавну функцију не само за промоцију у корист (свог) политичког субјекта, већ и на штету (противничког) политичког субјекта. Примера ради, не само да би било забрањено (као што је и сада) да министар користи јавне ресурсе (нпр. службени аутомобил) како би посетио скуп који организује његова политичка странка или да ангажује запослене у кабинету да шаљу позиве на страначки скуп, већ би било забрањено да у својству министра присуствује или промовише скуп који је сазван да би се критиковала политика других политичких субјеката уз позиве грађанима да за њих не гласају. Предложено је да се бришу поједини таксативно набројани видови политичких активности. Тај део норме је непотребан, будући да је појам политичких активности већ дефинисан другим законом.

У ставу 5. се предлаже допуна како би се спречила неоснована примена изузетка од општег правила. Наиме, прецизира се да се јавни ресурси могу користити и код политичких активности само у мери у којој је то неопходно за остваривање сврхе. Примера ради, министар унутрашњих послова, који је штићено лице, имао би свакако имао право да користи службено возило и обезбеђење када одлази на партијски митинг, али не би имао право да то возило користи и за превоз својих страначких колега.

Став 6. је потребно изменити из истих разлога као и став 4.

Став 7. је нужно изменити из неколико разлога. Предложена норма само привидно има за циљ сужавање могућности за вођење „функционерске кампање“, па самим тим и решавање проблема „злоупотребе административних ресурса“, како ову појаву препознају извештаји и мишљења ОДИХР и Венецијанске комисије. У стварности, предложена норма не би имала готово никакве ефекте, а поготово се не би могла сматрати одговарајућим решењем за кључне препоруке ОДИХР из њихових последњих извештаја (јасно раздвајање партијског од државног).

Пре свега, предлог не садржи општу забрану јавним функционерима да у *том својству* учествују у активностима политичких субјеката.

Предлог поставља одређена „ограничења“ за промотивне активности јавних функционера, **али не током целе кампање, већ само у њеној завршној фази**. Потпуно је нејасно чиме се би се овакав став могао бранити. Наиме, то што све до истека рока за кандидовање нису познати сви учесници избора, не мења чињеницу да ће многи учесници (па и странке на власти) бити познати од првог дана и да ће јавни функционери тежити да кроз своје промотивне активности „подигну рејтинг“ својим странкама.

Први изузетак од општег правила је формулисан тако да би била дозвољена „унапред планирана“ промотивна активност јавног функционера. На овај начин се ограничење потпуно дезавуише. Функционерима странака на власти је и пре избора познато када ће бити одржани редовни избори, па могу да свој план направе тако да, на пример, министар пољопривреде сваког дана кампање планира посете сеоским газдинствима у општини где се одржавају локални избори. Исто важи и за ванредне изборе – странке на власти фактички одлучују када ће се они одржати.

С друге стране, предлог Закона не садржи један изузетак који је заиста оправдан - ако постоји изричита законска обавеза да тачно одређени функционер у одређено време и на одређени начин спроведе одређену активност у одређено време, он би морао да се препозна и у члану 50. ЗСК, јер ће се иначе отворити питање колизије норми из два закона.

Ограничења су потпуно обесмишљена предложеном дефиницијом „промотивне активности“ у ставу 8. Она није дефинисана објективно – као активност која ће обезбедити видљивост функционера у јавности – већ као активност која „утиче на стварање повољне перцепције код потенцијалних бирача“ у погледу одређене листе или кандидата. При том, нису прописани критеријуми ни метод на основу којих би се утврђивало да ли нека активност ствара повољну перцепцију код бирача. Може се очекивати да би у случају спора, јавни функционери тврдили да су стварали повољну перцепцију о „држави“, и „органу власти“, а не о својим партијама и томе слично. Уместо ових непотребних разматрања и правне несигурности, потребно је прописати објективни критеријум који је везан за поступање самог функционера (вршење активности које ће имати за исход објављивање речи, сличке или гласа функционера у медијима или на друштвеним мрежама).

10

Додатно, норма се уопште не би примењивала на велику већину јавних функционера. Само је мали број њих предложила нека политичка странка, при чему су они већ изузети од примене ове норме (народни посланици, одборници). Готово све остале је предложио неко други – премијера је предложио председник Републике; чланове Владе мандатар за премијерску позицију; директори предузећа су се сами пријавили на конкурс или их је предложио Влади неки министар итд.

У ставу 12. су потребне ситније норме, јер је постојећа норма конфузна - у једном делу укључује све политичке субјекте, а у другом говори о „страначкој активности“. Затто је потребно прецизирати тако да се односи на активности било ког политичког субјекта, а не само странке.

У ставу 13. који се односи на издавање јавних саопштења потребно је проширити норму, не само на период целе изборне кампање, већ и ван изборне кампање, јер је реч о злоупотреби јавних ресурса.

Допуна је потребна и иза става 15. Наиме, иако је прописана дужност медија да објави исправку информације, није истовремено прописана дужност за орган власти (или јавног функционера) да тражи од медија објављивање исправке, нити рок да то учини. Услед тога,

веома лако се може догодити да јавност остане дезифнормисана о својству у којем је јавни функционер учествовао на одређеном догађају.

Када је реч о роковима за поступање Агенције, они би требало да буду једнако кратки када је реч о кршењу било које одредбе овог члана.

Ради лакшег праћења, приказујемо и амандман са променама у односу на предлог Закона:

„Члан 50.

Јавни функционер може да врши функцију у политичкој странци, односно политичком субјекту, да буде кандидат или заступник политичког субјекта и да учествује у њиховим активностима, ако то не угрожава вршење јавне функције и ако то није законом забрањено.

Сматра се да јавни функционер саговорницима и јавности износи став органа у којем врши јавну функцију, изузев када недвосмислено предочи саговорницима и јавности да износи став политичког субјекта, другог субјекта са којим је повезан или лични став.

Јавни функционер је дужан да означи налог који користи у својству јавног функционера на друштвеним мрежама и на том налогу не сме да поставља објаве које се односе на активности политичке странке, односно политичког субјекта. Јавни функционер не сме да поставља објаве које се односе на вршење његове јавне функције на налог на друштвеној мрежи који није означен као налог који користи у својству јавног функционера. Јавни функционер је одговоран за садржину објављивања на налогу који користи у својству јавног функционера.

Јавни функционер не може да користи јавне ресурсе за промоцију политичких субјеката и за наношење штете политичком субјекту, под чиме се посебно подразумева коришћење јавних ресурса у сврху представљања учесника у изборима и њихових изборних програма, позивања бирача да за њих гласају или да за њих не гласају на изборима, односно да бојкотују изборе, као и коришћење јавних ресурса за друге видове политичких активности. Изузетно од става 4. овог члана, јавни функционер може да користи јавне ресурсе, у мери у којој је то неопходно ради заштите личне безбедности, уколико је таква употреба јавних ресурса уређена прописима из те области или одлуком служби које се старају о безбедности јавних функционера.

Јавни функционер не може да користи јавне скупове на којима учествује и сусрете које има у својству јавног функционера, за промоцију политичких странака, односно политичких субјеката и за наношење штете политичком субјекту, под чиме се посебно подразумева коришћење тих јавних скупова и сусрета за јавно представљање учесника у изборима и њихових изборних програма, позивање бирача да за њих гласају или да за њих не гласају на одређеним изборима, односно да бојкотују изборе.

Јавни функционер не може у том својству да учествује у активностима политичког субјекта. У току изборне кампање, јавни функционер не може да у том својству организује промотивне активности органа јавне власти, да их спроводи нити да учествује у промотивним активностима које организују друга лица, изузев:

1) када је прописана обавеза да се промотивна активност изврши у одређено време и на одређени начин, и када је једино јавни функционер овлашћен да ту обавезу испуни;

2) када је реч о јавним манифестацијама које се по устаљеној пракси спровode у

одређено време и уз учешће носиоца одређене јавне функције;

3) када је учешће јавног функционера неопходно због одржавања међународних односа.

Промотивна активност из става 7. овог члана јесте активност јавног функционера, органа јавне власти или другог лица, која има за циљ или која може имати за последицу објављивање речи, лика или гласа јавног функционера у медијима и на друштвеним мрежама.

Након расписивања избора, орган јавне власти који планира да промотивну активност из става 7. овог члана спроведе у периоду након истека рока за кандидовање, а пре краја изборне кампање, дужан је да у року од седам дана од дана расписивања избора, Агенцији достави обавештење о планираној промотивној активности, са пратећом документацијом.

Изузетно од става 9. овог члана, орган јавне власти који планира промотивну активност која је неопходна због одржавања међународних односа, обавештење Агенцији о њеном спровођењу може да достави и након истека рока из става 9. овог члана, ако је потреба за њеним организовањем наступила након расписивања избора.

Агенција на својој интернет страници објављује списак промотивних активности о којима је добила уредна обавештења органа јавне власти са пратећом документацијом. Орган јавне власти не може да одржава промотивну активност која се не налази на списку промотивних активности које је објавила Агенција на својој интернет страници.

У току изборне кампање, јавни функционер не може током радног времена органа јавне власти у којем обавља јавну функцију да учествује у активностима политичке странке, односно политичког субјекта, нити може сам да спроводи страначку активност или другу политичку активност у смислу закона којим се уређује финансирање политичких активности.

Јавни функционер не сме да издаје саопштења у вези са вршењем јавне функције која имају за циљ или за последицу промовисање политичке странке, политичког субјекта или кандидата.

Одредбе ст. 12. и 13. овог члана не односе се на народне посланике, посланике у скупштини аутономне покрајине и одборнике у скупштини јединице локалне самоуправе.

Приликом учешћа у активностима политичке странке, односно политичког субјекта, јавни функционер не сме да се најави, односно да буде најављен као јавни функционер. Уколико политичка странка, односно политички субјект најави учешће јавног функционера у том својству, јавни функционер је дужан да без одлагања исправи погрешну најаву.

Орган јавне власти у којем јавни функционер врши јавну функцију, дужан је да најкасније првог следећег радног дана затражи објављивање исправке у медију који је представио да је јавни функционер учествовао у политичким активностима политичког субјекта у том својству, и да ту исправку истовремено објави на веб-сајту органа власти.

Уколико медиј који преноси активности политичке странке, односно политичког субјекта, јавног функционера најави супротно ставу 15. овог члана, дужан је да без одлагања објави исправку на исти начин на који је објављена и погрешна најава јавног функционера.

У току изборне кампање, у поступку из члана 78. ст. 1. и 2. овог закона, у коме одлучује да ли постоји повреда овог члана, Агенција одлучује у року од пет дана од дана покретања поступка по службеној дужности, односно од дана пријема пријаве правног или физичког лица.”.